

உ கணபதி துணை.

திருவருவிணக்கலம்பகம்

மூலபாடம்.

சைவ-எல்லப்ப நாவலர்

அருளிச்செய்தது.

எழுத்தும் சொல்லும் அடியும் பாட்டும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலே மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பாடந்தோறும் வேறுபட்டிருத்தலால் அப்பிழைகளை நீக்கிச் சுத்தபாடமாக வழங்குவிக்கும் பொருட்டுச் சிலவித்துவான்களின் முன்னிலையிற் பரிசோதித்துச்

சென்னபட்டணத்தில்

விவேகக்கல்விச்சாலைத்தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளையரால்

பூம்பாவை-அண்ணுசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிங்காரமுதலியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

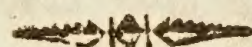
கல்விவிளக்க வச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை-அணா [illegible]. சய௵ ஆவணிமீ.

10th April 1861

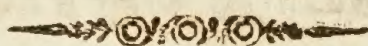
உ

கணபதி துணை.

திருவருணைக் கலம்பகம்.

மூலபாடம்.

காப்பு.

(நேரிசை வெண்பா.)

அன்னவயல் சூழருணை யண்ணா மலையார்மேன்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத்-துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டு மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுது
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

சைவத்தின் மேற்சம யம்வே றிலையதிற் சார்சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லெனு நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவா ரமுந்திரு வாசகமு
மூய்வைத் தரச்செய்த நால்வர்பொற் றாளெம் முயிர்த்துணையே

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவ 76 மாதவனு | இது
மணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனு | எட்டடித்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே | தரவு.
யேனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி | ஒன்று.
படிதேடி யறிவலென வவனியெலா முழுதிடந்து
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்துங்
காணரிய வொருபொருளாக் கனகமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்.

மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைசிலையா வெடுப்பதற்கோ
மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனையே.

இத்தலத்தி லைந்தொழிலு மிருபிறப்போ ரறுதொழிலுந்
தத்துவமுந் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே.

இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுநின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுரைத்த தொன்றுரைப்ப வறியாதே.

கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெல்லாங் கடக்கவுநின்
திருமுடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே.

தானவரைக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழித்துமற்றை
வானவரை யழித்துநின்கைம் மழுப்படைவாய் மழுங்காதே.

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டமட்டு நுகர்ந்திடவுங் கண்டமட்டிற் கடவாதே.

மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ றிலாதமைக்குஞ்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே.

இவை ஈரடித்தாழிசை—ஏழு.

தடவரை தடைகெழு தரமென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென மருவினை.

படமுடை யரவொடு பகைபடு முடுபதி
தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினை.

இவை. நாற்சீரோரடியிரண்டுகொண்டவம்போதரங்கம்—இரண்டு.

சிலையென மலையை வளைத்தனை.
திரிபுர மெரிய நகைத்தனை.
கலைமறை யிவுளி படைத்தனை.
கதிரவ னெயிறு புடைத்தனை.

இவை. முச்சீரோரடியம்போதரங்கம். நான்கு.

விதிசி ரத்தினை.
யகழ்க ரத்தினை.
விடைந டத்தினை.
பொதுந டத்தினை.
நதித ரித்தனை.
மதிய ரித்தனை.
நான்க ளாயினை.
கோன்க ளாயினை.

இவை. இருசீரோரடியம்போதரங்கம். எட்டு.

பண்ணுநீ சுவையுநீ பரிதியுநீ பனிக்கதிர்நீ
பெண்ணுநீ யாணுநீ பேதமுநீ யபேதமுநீ.
செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே.
ஆராலு மறவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
நீராலு மலராலு நெஞ்சுருகப் பணலாமே.

இவை பெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை. மூன்றும்.

எனவாங்கு. - - - இது - தனிச்சொல்.

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
வழகிய நாயகி யருளுடைநாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்துந்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டு
மரிதினிற் பெறும்பே றனைத்தையு மொருகாற்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
யடைக்கலம் புகுந்தன னடியே
யிடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளெனவே. (க)

இது பத்தடிநேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம்.

(நேரிசைவெண்பா.)

வேதநுவல் சோணகிரி வித்தகர்க்கார் வேறுவார்
சோதியிய மானனிவர் சோமனிவ - ராதவனு
மண்ணுங்கா லும்புனலும் வானுமழ லுமிவ
ரெண்ணுங்கா லெல்லா மிவர். (உ)

(கட்டளைக்கலித்துறை)

எல்லா வுயிர்க்கு முயிரரு ணேசரிவரசைவி
னல்லா தணுவு மசையாத தென்ப தறிந்தனமே
யில்லாடன் மார விருக்கவும் யோகம் விளைத்தவந்நாட்
புல்லா திருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே. (ங)

(கலித்துறை.)

போகம் விடுத்தே தாக மெடுத்தே புலியீதே
யோகம் விளைத்தே யாக மிளைத்தே யுழல்வீர்காள்

ஏராக மவித்தார் மோக மவித்தா ரருணேசர்
கோக னகத்தா ஏராக நினைத்தே குழையீரோ. (௪)

(அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

குழைபடுத்த விழியிடத்தர் மழுவலத்த ரருணையத்தர் குளிர்வெற் பூடே
மழையடுத்த துளிநனைக்க மடிசுருக்கி மயிர்பொடித்து வருந்துஞ் சேதா
தழையடுத்த விடையர்பற்று குழலிசைக்கு மனமுருக்கித் தளரு மாலை
பிழைபடுத்த மொழியுரைத்த தலைவருக்கு மிகவிரக்கம் பிறப்பியாதே. (௫)

(எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

யாதவர்கு லத்துநெடு மாதவன்ம ருப்புடைய வேணமிரு கத்துருவமாய்
வேதமொழி பெற்றவய னோதிமமெ னற்பறவை வேடமுமெ டுத்தநிலையோ
வோதருணை வித்தகனை மூவரிலொ ருத்தனென வோதியிடு மற்பமதியீர்
சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல ணாச்சிறிது தேடுதனி னைத்தபரமே. (௬)

(எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

பாவை யாடினு நதிக ராடினும் படியெ லாநடந் தடிக டேயினுங்
குரவ ராயினுங் கனவி னின்றதன் கொதிபொ றுக்கினுங் கதிகி டைக்குமோ
வரவ மாடுசெஞ் சடில ரங்கணு ரமித தாணினைந் தடியர் தம்மொடு
விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வரேல் வெற்ற ராயினு முத்த ராவரே. (௭)

(பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மூத்தமிழ் முறைமுறை யன்பொடு, மப்பர்க வுணியர்சொல் சுந்தரர், முப்
பொழு துமெதிர்பு கழ்ந்திடு, முதுநூலா—ரத்தர ருணையினெ டுந்திரை, த
த்துந் திருநதியின் மென்பெடை, யச்சம றவுடன னைந்துறை, மடதார—
யொத்தம னதொடுபு ணர்ந்தவர், சற்றும கல்வதிலை யென்றவ, ருத்தரு
ணையெனவி ருந்தவ, ருலம்வெரு—யெத்தனை கபடதி னைந்தனர், மெய்ப்
பொருள் கருதிந டந்தன, ரொப்படி யிறைவனை நம்புவ, தினநாமே. (௮)

(அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசியவிருத்தம்.)

இனமகளு மருகர்மட மிசையிலிடு கனன்மழுவொ யிறைவனுடல் புகமொ
கனசமுக படகவள கரடதட விகடமத கரியின்மத மறநினைவரோ [ழிவரோ
வனமருவு மருமுதலை பொருமதலை தாவினிய மதுரகவி மொழிமுதல்வரே
பனகரபி னபரதுல ரமலமொழ தருணகிரி யடிகடம தடியவர்களே. (௯)

(தலைவன்விருவுதல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

அடியவர் சிந்தையி லினிதுறை சங்கர ரருணைவ ரம்பதி யன்றோ
படியினெ டுங்கரி யனையம தங்கொடு பதறிந டந்திடு மின்றோ
மொழியும ருங்கொள வுணர்கிலிர் நின்றினி யொருவச னஞ்சொல வொன்று
நடியச ரங்களி னிளைஞரு டன்பல கலகவி தம்பயில் கண்ணுறோ. (௰) [தோ

(அம்மானை-மடக்குத்தாழிசை.)

நாரா யணனறியா நாதரரு ணேசருக்கு
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயி
னூராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மானை
யன்னமறி யாவொடுப்ப தையமோ வம்மானை. (௧௧)

(பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மாவென்பார் கலையென் பார்கைம் மலையென்பார் வழியே தென்பா
ரோவென்பா ரிலையென் பார்யா னேந்துமாந் தழைநன் றென்பா
ரூவென்பார் நிறையுந் தாரா ருறையுந்தென் னருணை மானே
காவென்பார் குழலை வேந்தர் கருத்தென்னோ கருதுங் காலே. (௧௨)

(புயவகுப்பு—ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.)

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக் கலன்மலிக வின்குழைக் குறவா யிசைந்தன
களபமகில் குங்குமத் தளறுகுடி கொண்டுதட் டியபுழுக ணைந்துமெய்ப் பனிநீர் துளைந்தன
கலைமதிம ழுங்கிநத் தினமிருள டைந்துமுத் தொளிகருக வெண்சுதைத் திருநீ றணிந்தன
கனலிகைய ரிந்துகட் பருதியைமு னிந்துதக் கனைமுடித டிந்துமைத் தலையே வழங்கின
விரணியனு ரங்கிழித் தளவறும தங்கொழித் தெழுநரம டங்கலைத் தடமார் பிடந்தன
விமையமட மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற் சுவடுபட வின்பமுற் றதிலே குழைந்தன
விரவிகிர ணங்கொழித் ததிசயமு டன்கிளைத் தெழுபவள வன்பொருப் பெனவே வளர்ந்தன
விதழியர விந்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட் குரவலரி சண்பகத் தொடையா னிறைந்தன
தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத் தமனியநெ டுஞ்சிலைச் சிலைநா ணெறிந்தன
உலுவலத னஞ்செயற் கமர்பொருச ரந்தரச் சரதமென வந்துமற் பொருபோர் புரிந்தன
சலசமலர் மண்டபச் சதுமுகவ யன்றிருத் தலையுட னிலங்குமுத் தலைவே லுவந்தன
தடவிகட கும்பமத் தகதவள தந்தநற் றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர் வைகொண்டன
வருணகிர ணங்களிற் பலமணிநெ ருங்கிநச் சரவமிளிர் கங்கணப் பணியான் மலிந்தன
வனவரத மம்பலத் தனிநடமி டுந்தொழிற் கபினய விதங்கள்பெற் றழகோ டிருந்தன
வருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க் கரசினொடு சுந்தரப் பெருமாள் புகழ்ந்தன
வரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத் பங்கயத் தருணையி ருங்கழற் பெருமான் புயங்களே. (௧௩)

(தலைவனைவேண்டல்-மடக்கு எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

புயந்தழுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால் பூண்டகயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்
வியந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண் மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்பெ றுமை
லயர்ந்திவள்வா டத்தகுமோ வருட்கண் பாரீ ரருணகிரிப் பெரியீரோ யமல ரோது
வயந்தவிழா வழகரோ நினைக்க முத்தி வரந்தருவா ரோமலைமேன் மருந்த னாரோ. (௧௪)

(இரங்கல். எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மலைமேன் மருந்த ரருணே சரன்று வலைவீ சிநின்ற வலையே
யலைமே னிறைந்து வருமீ னருந்தி யருகே யிடங்கொள் குருகே
முலைமேன் முயங்கு தலைநாளி லன்பர் மொழிசூள் மறந்த பிழையோ
தலைமேல் வரைந்த படியோ விருந்து தமியேன் வருந்து தகவே. (௧௫)

(தலைவியைப்புகழ்தல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

தகன முறுவலின் மதனைமுனிபவர் சடையி லணியல தலையினு
ரகன லடியொ டுறையு மிறையவ ரருணை வளநக ரரிவையார்
நிகரி றனதட வமுத நிறைகுட நிலவு முகபடம் விலகினுற்
ககன வமரரு நரரு மிகல்கொடு கலக மிடுவரிவ் வுலகிலே (௧௬)

(இதுவுமது-மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

உலககண் டகனாய் வருசலந் தரனு ருடறடிந் திடுவார் கடல்விடங் கொளுவார்
குலவுசங் கரனா ரருணையங் கிரிசூழ் குளிர்புனந் தனிலே கிளிகடிந் திடுவார்
மலர்முகஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையுமந் தரமே மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. (௧௭)

(அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

சுகமேசு கமேயிரும் வந்துபுனஞ் சூழ்கின் றவுமைத்தின மித்தினையுட்
புகமேய விடாதுக டிந்திடுமெம் பொல்லாமையு மின்றுபொ றுத்திடுமின்
மகமேரு நெடுஞ்சிலை யாளரணா மலையாரரு ணாபுரி மால்வரைமே
லகமேசெ லுமாறுது ணிந்திதன் விட் டகறுன் பமுமன்பர்வ ரிற்சொலுமே. [(௧௮)

(இரங்கல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,)

சொல்லா ரணத்திற் கறிவரியார் சோணா சலத்திற் சுகங்கடமைக்
கல்லா லெறிந்த பகைக்குவழி காட்டா தொழிதல் கண்டாயே
சொல்லா வம்புஞ் சமர்க்களத்திற் குனியா வில்லுங் கொண்டிருக்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி புகன்றா ரெங்கே யகன்றாரோ. (௧௯)

(பிரிவுவிலக்கல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

[illegible] விரும்பிய கல்விமே லாசை யுமக்குள தாயிடிற்
[illegible] வென்வொரு மங்கையாப் பாடிய பாவலர் போலவே
[illegible] செப்பிடு நீர்மை யறிந்திவ ணேகுவீர்
[illegible] நெடுஞ்சுலை யத்தனார் வீறரு ணாபுரி வெற்பமோ. (உ௰)

(காமம்-மடக்கு எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குங் காலம்
வெங்கனலே போற்காயம் பிறைக்குங் காலஞ்
சற்றுமிரு கரமென்னை சங்கணியாக் காலந்
தலைவர்துறை மறந்தென்னை சங்கணியாக் காலங்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதுங்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டுறையும்
பெற்றவிளந் தென்றன்மறு கிடைத்தியங்குங் காலம்
பேதையென் சிந்தைமறு கிடைத்தியங்குங் காலம். (உக)

(அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

காலிற் றுலங்கு நகத்தானுங் கையிற் பொலிசூர் நகத்தானுஞ்
சீலத் தரக்க னுரங்கொண்டீர் திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டீர்
மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர் வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர்
சூலப் படையேன் மழுப்படையேன் சுமந்தீ ரருணை யமர்ந்தீரோ. (உஉ)

(மாலையிரத்தல்-மடக்கு அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

அமர்ந்தருணைப்பதி வாழ்வீரோ யன்பர்க ளன்பினி லாழ்வீரோ
சுமந்தொளிர் சூல மெடுப்பீரோ தோளணி மாலை கொடுப்பீரோ
யிமந்தரு வெண்மதி காயாதே யிருக ணெடும்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்த குழற்கொடி வாடாதே கங்குலு மிப்படி நீடாதே. (உரு)

(ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்)

நீடாழி ஞாலம் வாழ்வொடு நீகாலு லாவு மியாவையு நீருயகால மாய்விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக னாருண கோடி வீழ்தலை கோமர பாரமீதுறவே
சூடாத மாலைசூடுவர் தோளோடுதோளை வீசுவர் சோணசைலேசர் பணியாது
யாடாத கோல மாடுவர் பாடாத பாடல் பாடுவ ராகாத வோலகை கூறுவரோ.
(உச)

திருவருணைக்கலம்பகம்.

(புன்னாகங்கண்டிரங்கல்-கலித்துறை)

கூத்தாடு மருணேசர் வரையன்பர் பொருளன்பு கொண்டென்னையு
நீத்தார்கொ னிழலாரு மிலையாகி நின்றாய் நெடுங்காலமே
பார்த்தாலு மயலேல கிளத்தாய் சலித்தாய் பசுந்தென்றலாற்
பூத்தாய் பொன் னிறமாக வென்னாக மேயன்ன புன்னாகமே. (உரு)

(இரங்கல்-மடக்கு அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

நாக மெடுத்த வரம்பானார் நாலு மறைக்கு வரம்பானார்
தோகை யிடத்தவர் சேணாராய் சோண கிரிப்பதி வாணாராய்
பாக படுத்த விளங்காவே மன்னவ ணெண்ணம் விளங்காவே
மோகன கத்தி லிருந்தேனே கொண்கனை விட்டி ருந்தேனே. (உசா)

(ஊசல். மடக்குஎண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்)

இருசரணச் சிலம்பாட வாடீ ரூச லிளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடீ ரூசன்
மருவுகலை மருங்கசைய வாடீ ரூசல் வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடீ ரூச
லருமறைக ளாவிதற் கரிதா மைய ரருணகிரிப் பரமர்புக ழடைவே பாடிப்
பொருமருட் கயலுலவ வாடீ ரூசல் புயமதனன் கயலுலவ வாடீ ரூசல். (உஎ)

(பாங்கிசொல்லுதல்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றமி ழைத்திடுவா ரொண்டர ளங்கொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவா
ராசில்பு னற்குடைவா ரம்மனை பந்துகழங் காடிம கிழ்ந்திடுவார் கோடிம டந்தையரா
மீசர்வி டைக்கொடியார் பூசைசெ யற்கெளியா ரேரரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவணே
வீசுதி னைப்புனமே யாவரொ னத்தெளியேம் வேலர்ம னத்திடையே மாலைவி ளைத்தவரோ. (உஅ)

(மடக்குக்கலிவிருத்தம்.)

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாருங்
கோலமன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரு
மாலைவில்வேள் சலத்தாரு மடர்த்தமதா சலத்தாரு
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருணை சலத்தாரோ. (உகூ)

(தலைவியைப்புகழ்தல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

அருணனொளி தனிலுமொளி ரருமலை மருந்தாய வமலரதி ருங்கழலினர்
மருமலர் விரிந்துரதி பெருகருணை யம்பதியின் மருவியம டந்தையிடையா
மொருகொடியி லொன்றுகமு கொருபவள மொன்றுகுமி ழொருமதிய மொன்று பிறைதா
விருசிலை யிரண்டுகணை யிருபணை யிரண்டுகுழை யிருமலையி ரண்டு மலையே. (கூய)

(எழுதரிதென்றல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மலையா னந்தர்மலை மயிலா னந்தரொழு மலையா நிலத்து வருவா
ரலைபா லுதத்தொரா மிர்தா னந்தர்தொழு மருணை சலத்தர் வரையீர்
முலையா னைகட்டியிடை வெளிநேர் நிறுத்திமதி முகமா யமைத்த ருகுலா
மலை [illegible] பரப்பியின் றெழுந்தா ளமைப்பனினி யெழுதே னிருப்பு மனமே. (௫௧)

(இரங்கல்-கிலேடை-கட்டளைக்கலித்துறை.)

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்
காலால் வருந்தி நிலங்கிறுங் கோலத்தைக் கண்டிருந்து
மாலால முண்ட வ ரண்ணா மலையர்தம் மன்பர்க்கன்றி
மாலா னயாவிரங் கார்வவ ரேயொரு வன்கண்ணனோ. (௫௨)

(வெண்பா.)

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த
திண்ணருக்கு நல்குய்த் தெரிந்ததே-விண்ணருக்காப்
போற்றுவா ரன்னோர் புரமெரித்தா ரென்பிறவி
மாற்றுவா ரண்ணா மலை. (௫௩)

(இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.)

அண்ணா மலையத் தரடற் கிரிமே
லெண்ணா மலையத் தவரொய் திலரால்
கண்ணா மலையத் தனைநீர் கலுழும்
விண்ணா மலையத் தரும்வெண் மதியே. (௫௪)

(துணிவு. எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மதுவாணி றைந்தகுழன் மடவார்தெருங் கருணைமலைமேன் மருந்தர்வரையின்
முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாளமென் றிறைவர் முதலேமொ ழிந்தபடியே
யிதுநாக மன்றுமுலை யிதுபூக மன்றுகள மிதுமேக மன்றளகமே
யதுநீல மன்றுவிழி யதுசாப மன்றுநுத லதுகோப மன்றதரமே. (௫௫)

(நாரைவிடுதூது-எழுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

அருண வெற்பின ரயனி ருக்கவு மரிபி ழைக்கவு மாகவே
திருமி டற்கொரு கருமை வைத்தவர் திருந திக்கய றேயெ
கருது நெட்டுட லசைவ றத்துயில் கபட நித்திரை நாரைகா
ளிருக ணித்திரை யிலையெ னச்சொல விறைவர் பக்கலி லேகுமே. (௩௰௬)

(பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல் – கட்டளைக்கலித்துறை.)

ஏகார் புனத்துத் தழையாற் கரியட்ட தென்பவொன்றும்
போகாத வூர்க்கு வழிதேடு வார்புலிக் கான்முனியு
நாகா திபருந் தொழுமரு ணாசல நாட்டிலிரந்
தோகா யணங்கனை யாயவர்க் கேது சொலத்தக்கதே. (௩௰௭)

(எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.)

சொர்க்கமெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத் துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கைலை மலையிருக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா நயந்தமுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையினு லுமைவணங்கிப் பரிந்து பூசை புரிந்துதவத் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லா
மெற்குலவு புகழருணை யீசரோ யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய்வீரோ. (௩௰௮)

(சித்து-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

வீரத்தை யணிமழுவா ருமைபங் காளர் விளங்கருணைச் சித்தர்யாம் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிடுகஞ் சத்தை யேகோ கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோ ருக்குந்
தாரத்தைப் பொன்னாக வளித்தோந் தம்பீ தாம்பரமும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிந்தப்
பாரத்தை யாரறிவா ரயனு கத்தைப் பசும்பொனிற மாகவுமே பாவித் தோமே. (௩௰௯)

(இதுவுமது-எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னூர்க்கின் பச்சிலைபொன் செய்திமையோர் பசிநோய் தீர
வோதுகடை மருந்தளித்த சித்த ரேமியா மொருபிடிசோ றல்லதுகூ ழுண்டோ வப்பா
மாதவர்தந் திருவாணை கரிக ளெல்லா மாதங்க மாக்கிவைப்ப மருந்தில் லாதே
யேதமற நாகமொளித் தராவாச் செய்வோ மிரும்பையும்பொன் னாகவுரைத் திசைவிப் போம். (௪௰)

(தலைவியைப்புகழ்தல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

இதழி யந்தொடைய ரருணை யங்கிரியி லிரத முந்திவிடு வலவனே
பதிய டைந்துமறு கினில்வ சந்தனதி யடைய முந்ததது பகருவேன்
புதிய கொம்புசிலை வளையி ரண்டருகு பொழியும் வெம்பகழி போயரு
வுதய தந்தமத களிறு டன்கதலி யுபய தண்டுவரு கின்றதே. (௪௰௧)

(ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

வளைக்கனக சாப சோண கிரிப்புனித கால கால மதிக்குநெடு மாயர்போலவே
தளைக்குவிணி யாரபாவ ரிவர்க்குமுனி லாமனிடு தழற்சிகரி யாக னிதியோ
விளைக்கமலவோடை யாவர் புரத்தைமுனி பாண மாவர் விரித்தகொடி யாவ ரீதலா
லிரக்குமனை தோறு மொழி நடத்துமெரு தாவர் மேவி யிடத்திலுறை தேவி யாவரோ (௪ [illegible])

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

ஆணிட பக்கொடி சோண சலனென்று மன்பர் மலர்
தாணிட முத்தி தரும்பெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றுங்
காணிட மேவடன்முன் னாணிட வுண்டது கண்டுமொரு
மாணிட மான வனைத்தேவர் செய்வதென் வந்தனையே (௪௰௩)

(கனி-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

கனையிருக்கு மறைநுதிக்கு மருணைநாதன் சரணமலர் புகழ்களியேஞ் சக்ர பூசை
வினையிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரித்தானையோ விதிதசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல் வேனே
பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருக்க வீணை பச்சையா விலைதுயின்றன பனையன் றேளி
பனையிருக்கப் பணிதுயின்றன் மதுவாந் தெய்வ வாழிவிட்டுப் பாற்கடலை தழுந்தி னேனே. (௪௪)

(இதுவுமது-வெண்பா.)

ஆனூர் கொடியா ரருணா புரிக்களியேம்
வானூட ரோனே மதியற்றூர்-மேனூளிற்
கம்மாகஞ் சாவிலையே தூளிடித்துத் தின்றாலுந்
தம்மாகஞ் சாவிலையே தான். (௪௫)

(பிச்சியார்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

தாமணிவர் திரிசூல மெதிர்கண் டார்மேற் சக்கிரத்தை விடுவர்சிவ னமையந் தாவர்
காமுகரை யாண்டுகொள்ளார் சிவநூல் கேட்பர் கருத்தினின்மா றெரிசனமே காட்டா நித்ய
ராமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழு மருணகிரி வளநாட்டி லெங்க டோழுஞ்
சேமநிதி யெனவுலவும் பிச்சி யார்தந் திருப்பெயரை வெளியாக்கித் திரிகின் றோ. (௪௬)

(இதுவுமது-கட்டளைக்கலிப்பா.)

தில்லை மன்று ளடம்புரி பாதனார் தேவ ராயர் திருவரு ணைக்குளே
முல்லை மல்லிகை சண்பகம் பிச்சியார் மொய்த்த வார்குழன் மோகனப் பிச்சியார்
நல்ல மேனியும் பொற்றிரு வேடமே நாடி யிட்டதும் பொற்றிரு வேடமே
யில்லை யாயினு மிவ்விடை யையமே யேற்க வந்தது மிவ்விடை யையமே. (௪௭)

(கார்கண்டு தேர்ப்பாகனொடுசொல்லுதல்-கட்டளைக்கலித்துறை.)

அயங்காட் டியமறை யார்விடை யாள ரருணைவெற் பிற்
புயங்காட் டியமணித் தேர்வல வாமுன்பு போனகொண்டற்
சயங்காட்டிக் கோபமுஞ் சாபமுங் காட்டித் தடித்திடித்துப்
பயங்காட்டி னலைந்த மேதனி யேநின்ற மையங்கொடியே. (௪௮)

(வெண்பா.)

பைங்கட் புலிக்குப் பரியவத்தைக் காட்டிநர
சிங்கத் தினையடர்க்குஞ் சீறியே-வெங்கைப்
புழைக்குஞ் சாமுரிதனுப் போர்க்கு மருணைக்கே
தழைக்குஞ் சரபமொன்று தான். (௪௯)

(குறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

ஒன்றுமூன்று நாமுரைக்க வந்துகேளு மரிவைமீ
ருதயமான சுளகுநெல்லு மொற்றைபட்ட தாதலாற்
கன்றுமானு மழுவுமாக மொருவர்வந்து தோன்றினார்
கண்டமட்டி லேகறுப்பர் கைக்கபால ரவரையுஞ்
சென்றுநாடி னருணைமீது காணலாகு நாமமுந்
தேவராய ரவரலாது தெய்வம்வேறு கண்டிலே
நின்றுவாடு மிவடனாசை யிடர்தவிர்ப்ப ராதலா
னீறுகொண்டு மூன்றுரேகை நெற்றிமீதி லெழுதுமே. (௫௰)

(இரங்கல்-எண்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.)

நெற்றிமீது கண்படைத்த வும்மைமார னெய்வனோ
நீறணிந்த வரையிருக்க நெருப்பதென்றன் முடுகுமோ
வெற்றியான தாளிருக்க மதியமும்மை நலியுமோ
விரவுகஞ்ச முமதுகண்கள் வெயிலின்முன்பு நிற்குமோ
கற்றையான குழலியெந்த வுதவிகொண்டு பகைவெல்வாள்
கருணைகூர்தென் னருணைமேவு கலியுகத்து மெய்யரோ
செற்றலார்கள் புரமெரித்த புகழ்கொண்மெய்ப்ர தாபரே
தேவராய ரேசுகந்த திருவசந்த ராயரே. (௫௧)

(கார்காலசரற்காலங்கள் - அறுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

நினைப்போது தாலே நினைத்தாலு மேலோர் சிறப்பான பேறீகுவோர்
வனைத்தாடு சோணை சலந்தாடு நீரா மயிற்பேடை காளோடைகாள்
வினைப்பாவி யானென் னுடைப்பாயு நீரான் மிகுத்தேறு கார்காலமே
தனித்தாவி சோர்வார் தியக்கால மேநீள் சரற்கால மேகாலமே. (௩௨)

(இளவேனில் - நேரிசையகவற்பா.)

காலையு மாலையுங் கைம்மலர் குவித்து, மாது மயனும் வணங்குதற் கரியோ
னிமைக்குமுன் னுலக மியாவையும் படைத்தோன், றனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன்
பழவினைக் கயிற்றிற் பல்லுயிர்ப் பாவை, யழகுற நடிக்கத் திருநடம் புரிவோன்
வினைவலை யறுக்கு மெய்த்தவ வேடன், மனவலைப் பிணிக்கு மான்மத நாதன்
பேறு மழபத் தாறு யிரம்பொன், மாறுத் தியாக வசந்த விநோத
னண்ணு மலைய னதிரும் கழலன், கண்ணு ரமுதன் கைலைப் பொருப்பின்
மறலித் திசையோன் மலையா சலமென, விருத்திய தருத்திகொண் டிளங்கால் பரப்பிக்
காவுலைப் பல்லவக் கனலு வசைப்பக், குறைவறு குயில்வாய்க் குறட்டினி லடக்கிப்
போதிகை பூரிக்கரி யதனிடைச் சொரிந்து, விசைத்திடு மஞ்சரிப் பசைக்கோ லசைத்து
மதவீ ரனுக்கு வசந்தக் கருமான், பனிமலர்ச் சாயகம் பண்ணி நீட்டின
ரின்னமும் வந்திலர் கேள்வர், புன்னையங் கருங்குழ லன்னமென் னடையே. (௩௩)

(மடக்கு - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு
மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரு
முன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு
முளைத்திடுமா னேற்றாரு மிளைத்திடுமா னேற்றாரு
மென்னகத்தா முரியாரும் கொன்னகத்தா முரியாரு
மெருக்கிதழி மணத்தாரு முருக்கிதழி மணத்தாரும்
வன்னிவடி வனத்தாருஞ் சென்னிவடி வனத்தாரும்
வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப் பதியாரே. (௩௪)

(சம்பிரதம் - எண்சீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

பரவைபொருக் கெழவுங் ககனம்வெளிப் படவும் பருதிவடக் கெழவு திருதிகுணக் குறவு
மிரவுபகற் படவும் பகலிரவொத் திடவு மெளிதினியற் றிடுவோ யிவைசிலவித் தைகளோ
வரலமணிப் பணியா னலகிரிப் பெருமா னருணகிரிக் கிணையா வவனிதலத் திடையே
கருதிமனத் தினிலே சிறிதுதினைத் தனை [illegible] கையளித் திடுமோர் பதியுமுணர்ந் திலமே. (௩௫)

(கருணைச்சிறப்பு - வெண்பா.)

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்
பள்ளத்தி லென்றும் படராதே - வள்ள
லருணா சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்
கருணா சலமாங் கடல். (௫௬)

(பாண் - அறுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற் கடைதொறு நீபாட
வங்கை யாவிரு செவிபுதைத் தேத்துவோ மருச்சுனன் றிருநாம
மெங்கை மார்செவி பொறுக்குநின் னிசைபெறு மிடிக்குரன் மகிழ்வாரார்
மங்கை மார்செய லறிந்துகொள் பாணனே மயிலெனப் புகழ்வாயே. (௫௭)

(தலைவியைப்புகழ்தல் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

புடைசெறிந் தளிபாடு மிதழியந் தொடைமார்பர் புலிபதஞ் சலிநாடுவார்
மடையிளங் கயறுவு மருணையங் கிரிமீது மலரணங் கெனமேவுவார்
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையிந் திரதாரு நயனமிந் திரநீலமே
யிடையுமிந் திரசால நுதலுமிந் திரசாப மிதழுமிந் திரகோபமே. (௫௮)

(உருவெளி - கலிவிருத்தம்.)

இந்திர கோபமா மிதழி பாகனார்
செந்தமி ழருணைநந் தேருஞ் செல்லுமே
சந்திர ரேகையுஞ் சமர வாளியு
மந்தர மேருவும் வளைந்து கொண்டவே. (௫௯)

(தலைவியைவியத்தல் - எழுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

கொண்டலணி கண்டர்திறை கங்கையணி செஞ்சடையர் கொம்பரொரு பங்கி னுறைவா
ரண்டபகி ரண்டமள வங்கியென நின்றவதி ருங்கழலர் தங்கருணையூர்
கண்டிலது கொண்டன்மிசை திங்களெழு கின்றதிது கண்டதிலை யுங்கண் முகமா
மண்டலமெ னும்புதிய திங்கண்மிசை கொந்தளக மஞ்சுகுடி கொண்ட வடைவே. (௬௰)

(வெண்பா)

அடுத்தமலர்ச் சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோ
ரிடத்திலே நாரி யிருக்குந்-தடக்கையிலே
யேந்துசிலை விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனார்
போந்து புரமெரித்த போது. (௬௧)

(கார்காலம் - கலித்துறை.)

போதற்கு மரிதான வருணேச லத்தீசர் பொன்மேருவா
யேதப்ப மெய்ப்பவி மனமேபி ரிந்தாரி தென்னூர்கொலோ
வோதத்தி னீரோடு கனலுண்டு புயன்மீள வுமிழ்தன்மை போற்
காதற்குண் மடவார்மெய் பொன்பூசு மின்வீசு கார்காலமே. (௬௨)

(நற்றாயிரங்கல்-நகையவேண்டல்- கொச்சகக்கலிப்பா.)

கார்வந்தா லன்னகறைக் கண்டனார் சேந்திரோன்
றேர்வந்தா லும்பொழில்சூழ் தென்னருணை நன்னாட்டி
லார்வந்தா லுந்தணியா தன்னமன்னீ ராறுலு
நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே. (௬௩)

(பனிக்காலம் - கலித்துறை.)

காணம்ப ரந்தோலி னுடையாள ரருணேசர் கைலாசமேத்
தாணங்க ணிகர்தோள ருறைகின்ற நகரூடு சொரியாதரோ
பூணங்கை வளைசிந்த மடவார்ம னத்தேறு புகைபோலவேள்
பாணங்க ளுதிர்கின்ற துகள்போல வுறைகால் பனிக்காலமே. (௬௪)

(வெண்பா.)

பண்ணிறந்த வாசவரிற் பல்கோடி மாண்டாலு
மெண்ணிறந்த வேத ரிறந்தாலுங் - கண்ணற்
கமைத்தவெல்லா மாண்டாலு மண்ணு மலையார்க்
கிமைப்பளவுங் கால மிலை. (௬௫)

(தலைவனைவேண்டல் - ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

இலகொளி பரந்து மாரன் விடுகணை துரந்து தாடி யிடுமிரு நெடுங்கண் மாதரார்
விலகரிய கொங்கைமீது பழநழுவி வந்து பாலின் விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்
மலகரி குறிஞ்சி தேசி வைரவி சுரும்பு பாடும் வயலருணை மங்கை பாகரே
மலைமலர் கதம்ப தூளி மிருகமத சுகந்தம் வீசும் பரிமள வசந்த ராசரே. (௬௬)

(மதங்கு - ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.)

வசிகரம் வயங்கு நீல மபிநய புசங்கராச வலயமு மணிந்த தோளினு
ரசலகுல மங்கை பாகர் பரிமள வசந்த ராச ரருணையின் வளங்கள் பாடியே
பிசைபெற வாங்கி யாடு பவுரிகொண் மதங்கி யார்த மிலகிவளர் கொங்கை யானையே
திசைபெற விருந்த யானை பிறகிட முனிந்து போர்செய் திறலிய மனந்த மானவே (௬௭)

(இதுவுமது-கட்டளைக்கலிப்பா.)

நதியைச் சூடதி ருங்கழ றூதனூர் நம்ப னூரரு ணாபுரி வீதிமேற்
சதியிற் பாடி நடிக்கு மதங்கியார் தந்த வாசை தரிக்கு மதங்கியார்
வதனத் தாற்சசி மண்டல மாறுமே வந்தி ருந்தவிம் மண்டல மாறுமே
கதியிற் கொண்டது மந்தக் கரணமே கண்ட பேர்க்கிலை யந்தக் கரணமே
[(௬௮)

(குறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்)

அருணமணி மூலக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா யாசையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்
வருணமூலைக் கின்னூரப் பார்த்தா யுன்றன் மகிழ்நனுங்கண் ணூரமுதன் வந்து கேளாய்
தரணியிலுன் றனைச்சேர்வன் முருகன் போலத் தனையனையும் பெறுவையிலை தப்பு மாயிற்
றிருநிறைவன் டார்குழலாய் குறமும் பாடேன் நீண்டரிய கூடையும்யான் றீண்டி லேனே.(௬௯)

(மறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்)

தீண்டரிய மடற்பனையின் சருகை வாரிச் சிற்றிரும்பாற் சுற்றிவரச் செருக்கிக் கூட்டி
நீண்டதுவுஞ் சுருண்டதுமா வளைந்து சுற்றி நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரோ நிற்குந் தூதா
தாண்டவமா டும்பரனு ரருணைநாட்டிற் றாருமறப்பெண் டனைவேண்டிச் சமரிற் போந்து
மாண்டவரோ டியகோணல் வளைக ளுங்கள் வருங்கல்வழி வாயினடு மரங்க டாமே. (௭௰)

(மடக்கு-கலிவிருத்தம்.)

மன்றுங்கவனப் பரியாரும் வளைக்கவனப் பரியாரு
மெறுத்தவிரும் பிறையாரு மெவரும்விரும் பிறையாரும்
பொறுத்தசின விடையாரும் பொருந்துசின விடையாரு
மறத்தவரும் பதியாரு மருணைவரும் பதியாரே. (௭௧)

(கலித்துறை.)

ஆரணி துங்க னாரணி பங்க னருணேசன்
றூரணி யஞ்சுங் காரண நஞ்சந் தரியானேல்
வாரண மெங்கே சாரண மெங்கே மலர்மேவும்
பூரண மெங்கே நாரண மெங்கே போவாரே. (௭௨)

(தழை-கட்டளைக்கலிப்பா')

போந்த போதக நல்லுரி யாடையார் போர்வை யாளர் புகழருணைக்குளே
யீந்த ருத நறுந்தழை யையனே யெங்கண் மாத ரெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்
மோந்த போது துவண்டது மெய்யிலே மொய்த்த போது புலர்ந்தது கண்ணினீர்ப்
பாய்ந்த போது தனைந்தது மீளவும் பார்த்த போது பசந்து மலர்ந்ததே (௭௩)

(இரங்கல்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மலரித ழித்தொடையான் மதியணி வித்தகனூர் மலைமக ளற்புதனூர் வயலரு ணைப்பதிசூழ்
குலவுமி டக்கழியே பலவுமி டக்கழியே குறவைமி னச்சயலே யுறவுமெ னச்சயலே
சலமிகு முற்பலமே தலைவது முற்பலமே சருவும னத்திடரோ தழுவும னத்திடரோ
யிலைநெறி சற்பனையே யி[illegible]ருளா சற்பனையே யினியப னித்திரையே யி[illegible]யிலை நித்திரையே. (எச)

(சுவகெ[illegible]டிரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்)

நித்த னம்பனரு ணாச[illegible]திருவை நின்று தேடியுழ னெஞ்சமே
பித்த டஞ்சர[illegible]மேவாவிதல தில்லை வேறுமர மிதனிடை
யத்தி நின்றவிட மவ்வி டஞ்சிலைகொ ளரசு நின்றவிட முவ்விட
மெத்த வஞ்சியிள வஞ்சி நின்றவிட மிவ்வி டஞ்சுவடு மேவுமே. (எரு)

(மடல்விலக்கு-கலிவிருத்தம்.)

ஏறுடை யண்ணலா ரேழை பாகனு
ராறணி சென்னியா ரருணை வெற்பரோ
கூறொரு பெண்ணையே கூடல் வேண்டுவார்
வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்கொலோ. (எசு)

(தவம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

வாய்ந்தநல மருந்தருந்தி யரிய யோக வகைபுரிந்து வாயுவுள்ளே யடக்கி ஞானங்
காய்ந்தவிருப் பூசியிலே தவஞ்செய் தாலுங் காயம்வருந் திடுவதல்லாற் கதிவே று[illegible]
வாய்ந்ததிரு நீறணிந்தைந் தெழுத்தை யோதி யகமகிழ்ந்து சிவாகமத்தி னடை[illegible]ந்தே
யேய்ந்தருணை சலத்தை வலங் கொண்டா ரன்றே விமைக்குமுன்னே கைலைமலை யிலங்கொண்
[டாரே. (எஎ)

(மாலையிரத்தல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலங்கிய திங்க ளெழுந்தா லெங்கண்மின் வெங்கதி ரொன்பாள்
கலங்கின ளாயினு மன்னுள் கட்கம லங்குவி யாவோ
துலங்கிய வெங்கதிர் தானே சோணகி ரிப்பெரு மானே
யலங்கலை யென்று கொடுப்பா யன்றது வெண்மதி யாமே. (எஅ)

(வெண்பா.)

ஆற்றுங்காற் கஞ்சத் தவர்தா மனைக்கண்ணர்
சாற்றுங்காற் கண்ணரவர் தந்தையார்-நேற்றுமதி
சூடும் பெருமானைச் சோணகிரி வித்தகனைத்
தேடுவதிங் கெய்ப்பாடியோ சேர்ந்து. (எகூ)

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

சேணார் திருவுடைச் செல்வரைக் காணிற் சிறப்புச்செய்து
பேணா தவருமுண் டோபுவி மீதிற் பெருந்தெழுந்து
சோணா சலவடி வாய்வெளி யாய்நின்ற சோதிதனைக்
காணாத கண்ணனைச் சொல்வர்செந் தாமரைக் கண்ணனென்றே. (அ௰)

(தவம்-வெண்பா.)

என்றுமதிக் கன்னா ரிறைவரரு ணைபுரியி
னின்று தவம் புரியாய் நெஞ்சமே-பொன்றிரளான்
மாதரையா ளுயிரைசூழ் மாதரையா னீதுவண்டு
மாதரையா ளுமையென்சொல் வாய். (அக)

(இடைச்சியார்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

சொல்லாடி லுமக்கிரண்டு பசுவே யுண்டு சுமந்திடுபாற் கலசமுமத் துணையா மீது
மல்லாம லிடையின்மிக வியாத்துப் போனி ராயிருந்து மிடைமதியோ வகந்தை தானே
புல்லாரென் பணிதொடையா ரருணை நாட்டிற் பொதுவர்குல மங்கையரோ புவிமேற் கண்டோ
ரெல்லாருந் தனித்தனியே யெடுத்தக்கா லிரண்டுமுறை யாயலகன் றேகு வீரோ. (அஉ)

(இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.)

வீ[illegible]னை நல்கி மகமூறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணி கண்ட ரருணா சலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோரது கூறு மிடையின மாதுக்கு முண்டகம்போ
லீரடி மெல்லினம் வல்லின மாகு மிருதனமே. (அ௩)

(தலைவியிளமை தலைவனுக்குணர்த்தல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

தடனுக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிர் சடில நாத
ரடனுக நெடுஞ்சிலையா லசுரர்புர மெரித்தபிரா னருணை நாட்டிற்
றிடனுக மனையவரோ தனஞ்சிறிதுங் காணாத சிறியார் தம்மைக்
கடனுக நீர்வினவிப் பிணைதேடி முறிதனையேன் கைக்கொண் டீரோ. (அச)

(அறுசீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.)

கையடைந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழைமானுங் கயலு மானு
மையடைந்த விழிமானு முடனுக வருணேசர் வருகு வாரோ
மெய்யடைந்த நிறங்கருகி விழிகளும்பஞ் சடைத்துவர மிடற்றி னூடே
யையடைத்து படர்ந்துவர யமனடர்ந்து தொடர்ந்துவரு மன்று தானே. (அ௫)

(தலைவன்சொல்லல்-வெண்பா.)

அன்று மலையா யருணையனை யிருமைக்
கன்றலஞ் செய்தான் கமலத்தோ-னென்று
திணைக்கோலஞ் செய்த முலையே யந்திழையிற் பொன்னை
மணக்கோலஞ் செய்தான் மதன். (அசு)

(கொற்றியார்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

மழலைமொழி யிளைஞர்களுங் கோடும்பார்வை யதனாலு மயக்க மாக்கிச்
சுழலுவிடரா வமெல்லாம் பட்டெடுத்து முன்னுடத் தோன்றினீரோ
யழலுருவ மானிருந்த வருணகிரி வளைநாட்டி லளிவந் தூதுங்
குழலொருசற் றுண்டாயி னெப்படியோ வாட்டிடுவீர் கொற்றியாரே (அஎ)

(இதுவுமது-கொச்சகக்கலிப்பா.)

ஆரிதழி சூடு மருணேசர் நன்னாட்டில்
வாரிறுகு கொங்கை மடவார்க்குங் கொற்றீரோ
பேரிருள் போய் நாடப் பிறைநிலவு கண்டொளிக்கக்
கூரியகண் ணிலவார் குழல்குறைந்தா னென்பாரோ. (அஅ)

(வஞ்சித்துறை.)

பாறு பொழினிறை
சோறு சலரடி
பேறு தவனுறு
மாறு நரகமே. (அகூ)

(வஞ்சிவிருத்தம்.)

நரக வாதையில் வன்பிறார்
தரணி மீதொரு கொன்பெறார்
சுரரு லோகமு மின்புறார்
அருணை நாயக ரன்பறார். (கூய)

(வேற்றொலிவெண்டுறை.)

அருணையதி ருங்கழல ராறணிசெஞ் சடையாள ரரிவை பாகர்
கருணைநெடுங் கடலான பெருமானார் தாடொழுதார் கதியை நாடின்
மரணமிலா விமையவர்தம் வானுலக மன்றே
பொருணிறையு நான்மறையோர் புகலுமதத் தாட்பூவே. (கூக)

(இரங்கல்-கலித்துறை.)

பூவுண்ட விடையாள ரருணா சலத்தீசர் பொன்மேருவாய்
பாவுண்ட புகழாளர் பிரியே னெனச்சொன்ன பருவத்திலே
காவுண்டு குயிலுண்டு மயிலுண்டு கிளியுண்டு கனிதூவு த
டார்வுண்டு குருகுண்டு திருகுண்ட மனனுண்டு மறவாய்லே. (௬௨)

(வெறிவிலக்கு-கலிவிருத்தம்.)

வாங்குவில் லேர்நுதல் வயங்கு மாதரீ
ரீங்கிவ ளொருவர்கை யேட்டை வாங்கினா
லாங்கடு வணிந்தவ ரருணை நாட்டிலே
நீங்கண்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே. (௬௩)

(தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.)

அள்ளற் கடல்விட நீங்காத கண்ட ரருணைவெற்பிற்
பிள்ளைப் பிறையுஞ் சிலையுமொப் பா நுதற் பேதைநல்லாள்
வள்ளக் குழைபொரு கண்ணுக்குத் தோற்றம்பும் வாரிதியுங்
கள்ளக் [illegible]லு மிராசியின் மீனுங் கடைபட்டதே. (௬௪)

(வலைச்சியார்-அறுசீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.)

தேவியிட மகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற் றெருக்க டோறு
மாவிரத முனிவரெலா மயல்கூரக் கயல்கூறும் வலைச்சியாரோ
காவிதிகழ் வாவியிலே மீன்பிடித்து வருவோரைக் கண்டோங் கண்டோ
ராவியெலாம் பிடித்திழுக்கு முறைமைப்போல வொருவரைக் கண்டறிந்தி லோ
[மே. (௬௫)

(இதுவுமது-வெண்பா.)

மேலா றணிசடையார் வீறருணை வீதியிலே
மாலாக வந்த வலைச்சீரோ - காலா
லிருவரா லுங்காட்டும் யான்பிடிக்கக் காத
லொருவரா லுந்தீரு மோ. (௬௬)

(செவிலிநற்றாயைத்தேற்றல்-எண்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

ஒருவ ராலு மணுகாத நாளிலே வுயிரி னான வொருசெல்வ னாசையான்
மருவி னாலு மெனதாகு நாளையே வழிக டோறு மினிநாடி மீரவே
கருணை நீதி மனைபேணு மாதுடன் கடல்க ளேழு மலையேழு மேழுமா
வருணர் சூழு முலகேழு மேழுமா வருணை நாதர் சரபாவ தாரமே. (கஎ)

(வண்டோச்சிமருங்கணைதல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.)

தாரிலங்கு மறைமுடியி னடித்தருணா மருணேசர் தமது நாட்டி
னாரியர்மேன் மனைக்கிழு மளியினங்கா ளொருவார்த்தை நவிலக் கேளீ
ரோரிருக்குங் கைதையெலாஞ் சோறிருக்க நீரிருக்கு மிடங்க டோறும்
வேரிமலர்த் தேனிருக்க விவர்கூழை விரும்பிவந்தேன் விழுகின் றீரோ (கஅ)

(தலைவியவயவவருமைசொல்லல்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்)

ஏமநெடுஞ் சிலைவளைத்த பெருமானா ரருணகிரி யிறைவர் நாட்டிற்
றூமணாமண் டபத்துறையு மடந்தையிடை யெழுதவென்றாற் றலைவ னாரோ
மாமுயற்கொம் பினிலேறி விசும்பலரைப் பறித்துமுனம் வடிவி லாதோ
னாமைமயிர்க் கயிறுகொடு தொடுத்தணிந்த புதுமையினு மருமை யாமே (கக

(தலைவிகையுறை யேற்றமைசொல்லல்-கட்டளைக்கலிப்பா.)

ஆர்வ லர்க்கழி யாவர நல்குவா ரத்த னாரரு ணாபுரி வெற்பமே
பார்வி யப்புற நீர்தரு மாமணி பட்ட பாடு பகர்ந்திட லாகுமோ
கார்கு ழற்கு முடிமணி யாயிரு கண்கண் மீதுறு கண்மணி யாய்முலை
சேர்த லுற்ற பொழுதிரு குன்றிலுஞ் சென்று லாவுந் தினமணி யானதே. (ா)

திருவருணைக்கலம்பகம்முற்றுப்பெற்றது.

